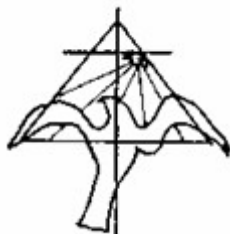

5**květen
2018**

Košířský farní list

KVĚTEN

EUCCHARISTIE

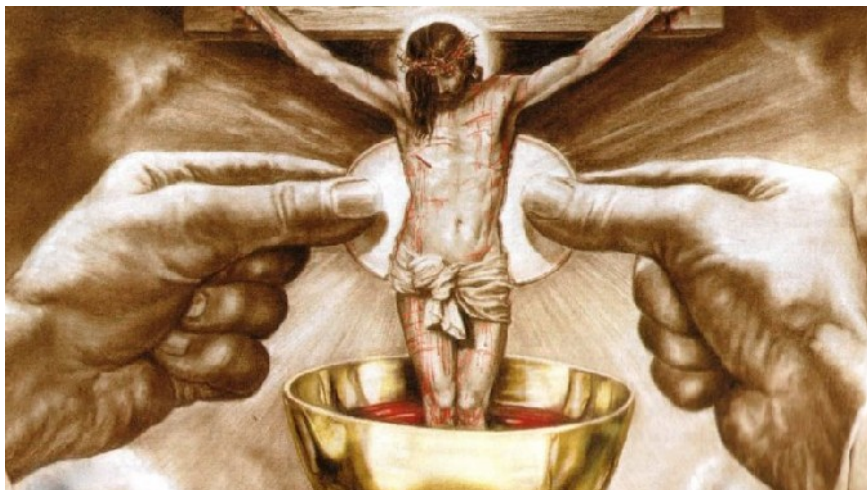
Poslední den tohoto měsíce je věnován Slavnosti Těla a Krve Páně. Máme příležitost ke každodennímu slavení mše sv., což může vést k určitému zevšednění – Quotidiana vilescunt. Proto je užitečné soustředit zvláštní pozornost k tomuto pramenu, středu a vrcholu celého našeho křesťanského života podobně jako na Zelený čtvrtek, kdy jsme slavili Památku Poslední večeře Páně – událost ustanovení eucharistie. Chceme nejen být na mši svaté, ale chceme ji co nejlépe prožívat. Významnou inspirací je pro nás také první svaté přijímání dětí, které budeme také letos slavit v naší farnosti.

Slovo „eucharistie“ znamená „díkůvzdání“. Kdo cestuje do Řecka, může slyšet často slovo eucharisto – děkuji. V rané církvi to byl běžný výraz pro připomínku a opakování Ježíšovy poslední večeře s apoštoly. Podstatou eucharistie je opakované zpřítomňování toho, jak Ježíš rozdával chléb a víno se slovy: „Vezměte, toto je mé tělo“ (Mk 14,22); „Toto je má krev“ (14,24); „To čiňte na mou památku“ (Lk 22,19).

Jak máme těmto Ježíšovým slovům rozumět? V Novém zákoně řecké sloveso estin, které je použito v Ježíšově větě „Toto je mé tělo“, může znamenat buď „opravdu je“, nebo „je obrazně“ (nebo „symbolizuje“). V Novém zákoně se objevují oba významy tohoto slova. Který je správný? Říká Ježíš, že chléb je skutečně jeho tělem a že víno je skutečně jeho krví, nebo jeho tělo a krev symbolizují?

V katolické víře chápeme Ježíšova slova ve světle „komentářů“ v Janově evangeliu a v Pavlových listech a také ve světle svědectví prvních křesťanů. Šestá kapitola Janova evangelia, nejmladšího

z evangelií, naznačuje, že první křesťané trvali na tom, že eucharistický chléb a víno jsou skutečně Ježíšovým tělem a krví a že se toto přesvědčení stalo zdrojem pomluv křesťanů z Židů a z pohanů. Jan zdůrazňuje, že Ježíš opravdu očekával, že jeho následovníci budou skutečně jíst jeho tělo a pít jeho krev (Jan 6,51-57), a předpověděl, že mnozí lidé budou pohoršeni, odpadnou a přestanou ho následovat kvůli tomuto učení (Jan 6,60-64). Když Ježíš řekl

„Nebudete-li jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nebudete mít v sobě život“ (Jan 6,53), mluvil o tom,

že jeho učedníci budou přijímat jeho tělo a krev v podobě chleba a vína při večeři Páně neboli eucharistii. Podle Jana se nejednalo o „symbolické“ přijímání, ale šlo o jedení skutečného Kristova těla a pití jeho krve. Toto učení je pro křesťany dnes stejně náročné, jako bylo pro tehdejší čtenáře Janova evangelia. Katolíci přijímají toto náročné učení v celé jeho hodnotě a věří, že když při eucharistii přijímají chléb a víno, tak ve skutečnosti jedí tělo a pijí krev Ježíše Krista.

Toto porozumění je dále podpořeno apoštolem Pavlem, který v 1. listu Korintským napsal: „Není kalich požehnání, za nějž děkujeme, účastí na krvi Kristově? A není chléb, který lámeme, účastí na těle Kristově? Protože je jeden chléb, jsme my mnozí jedno tělo, neboť všichni máme podíl na jednom chlebu“ (1. Kor 10,16-17). Dále v tomto listu poté, co opakuje Ježíšova „slova ustanovení“, Pavel uzavírá:

„Kdo by tedy jedl tento chléb a pil kalich Páně nehodně, proviní se proti tělu a krvi Páně. Necht' každý sám sebe zkoumá, než tento chléb jí a z tohoto kalicha pije. Kdo jí a pije a nerozpoznává, že jde o tělo Páně, jí a pije sám sobě odsouzení.“ (1. Kor 11,27-29).

Nejpřesnějším výkladem těchto pasáží bude to, že Pavel eucharistický chléb a víno doslova považoval za Kristovo tělo a krev.

Katolické pojetí eucharistie jako skutečného těla a krve Kristovy je podepřeno nejen Novým zákonem, ale i prvotní křesťanskou církví. Z pojednání mnohých starověkých autorů mají zvláštní význam např. Listy sv. Ignáce z Antiochie (kolem roku 110), Justina Mučedníka (kolem roku 150), Ireneae z Lyonu (kolem roku 185), Cyrila Jeruzalémského (kolem roku 250) a mnohé další.

Proto hovoříme o „reálné přítomnosti“ Ježíše Krista v eucharistickém chlebu a vínu. Jedná-li se o jeho tělo a krev, je tam Ježíš „reálně přítomen“. Tato Ježíšova přítomnost může být přijata jedině *vírou*, jelikož vnější vzhled chleba a vína se nemění. Středověcí katoličtí teologové užívali termín „*transsubstanciac*“, aby vyjádřili tajemství, kdy se vnitřní realita („podstata“) chleba a vína mění v Ježíšovo tělo a krev, zatímco vnější vzhled a vlastnosti („akcidenty“) zůstávají stejné. Toto učení nevysvětluje, *jak* se to děje, ani nesnižuje toto tajemství víry na nějakou magii. Pouze tvrdí, že *Ježíšova slova jsou doslovně pravdivá*: Chléb a víno obětované Bohu při eucharistii se stávají jeho tělem a krví. To také vysvětluje, proč máme tak velkou *úctu k eucharistickému chlebu a vínu*, neboť se z těchto darů stává věčné Boží Slovo, stejně jako Ježíš z Nazareta byl věčným Božím Slovem v pravé lidské podobě. Při eucharistické adoraci tedy neuctíváme oplatku, ale uctíváme Ježíše Krista, pravého Boha, o němž věříme, že je podle jeho vlastních slov reálně přítomen v eucharistii.

Mělo by nás překvapovat, že Ježíšovo tělo a krev jsou přítomny v podobě eucharistického chleba a vína? Věříme, že pravý Bůh mohl přijmout podobu pouhého člověka – Ježíše (viz Fil 2,5-11). Proč by mělo být obtížnější věřit, že (podle Ježíšových slov) Bůh může být plně přítomen ve formě jiné části svého stvoření – ve chlebu a víně? Když se Bůh rozhodl nechat se ukřížovat pro naši spásu, je snad těžší věřit, že Bůh dovolí, abychom ho přijímali do svého těla a ducha prostřednictvím té nejzákladnější lidské činnosti, kterou je jedení? Zázrak Boží přítomnosti v podobě chleba a vína v eucharistii je srovnatelný se zázrakem jeho přítomnosti mezi námi v Ježíši Kristu. Obojí přesahuje naše chápání a zjevuje nám *hloubku jeho lásky a jeho pokoru*, s níž se nám ve svém stvoření nabízí, abychom mohli být spaseni.

Použitá literatura: A. Schrech: Katolíci, Návrat domů, Praha 2013.

P.L.

Liturgický kalendář

květen 2018

1. úterý	Sv. Josefa dělníka
2. středa	Památka sv. Atanáše, biskupa a učitele církve
3. čtvrtek	Svátek sv. Filipa a Jakuba, apoštolů
6. neděle	6. NEDĚLE VELIKONOČNÍ
8. úterý	Panny Marie, Prostřednice všech milostí
10. čtvrtek	Slavnost NANEBEVSTOUPENÍ PÁNĚ – doporučený svátek
11. pátek	Začíná devítidenní příprava na slavnost SESLÁNÍ DUCHA SVATÉHO
12. sobota	Svátek Výročí posvěcení katedrály sv. Víta, Vojtěcha a Václava Sv. Nerea a Achillea, mučedníků Sv. Pankráce, mučedníka
13. neděle	7. NEDĚLE V MEZIDOBÍ
14. pondělí	Svátek sv. Matěje, apoštola
16. středa	Poutní slavnost sv. Jana Nepomuckého, kněze a mučedníka hlavního patrona Čech
18. pátek	Sv. Jana I., papeže a mučedníka
20. neděle	Slavnost SESLÁNÍ DUCHA SVATÉHO
21. pondělí	Sv. Kryštofa Magallanese, kněze, a druhů, mučedníků
22. úterý	Sv. Rity z Cascie, řeholnice
24. čtvrtek	Svátek Ježíše Krista, nejvyššího a věčného kněze
25. pátek	Sv. Bedy Ctihodného, kněze a učitele církve Sv. Řehoře VII., papeže Sv. Marie Magdalény de 'Pazzi, panny
26. sobota	Památka sv. Filipa Neriho, kněze
27. neděle	Slavnost NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE
30. středa	Památka sv. Zdislavy
31. čtvrtek	Slavnost TĚLA A KRVE PÁNĚ – doporučený svátek

Oznámení

Májové pobožnosti

Během měsíce května budou **májové pobožnosti** vždy **přede mší sv.**

Biblické katecheze

Biblické katecheze budou tentokrát **v sobotu 5. a 12. května** po večerní mši sv. ve farním sále u sv. Jana Nepomuckého

Setkání farní rady

bude **v pátek 11. května.**

Poutní slavnost sv. Jana Nepomuckého

Poutní slavnost sv. Jana Nepomuckého, *patrona našeho košířského kostela* bude letos **ve středu 16. května.** Proto se neslaví mše sv. v 17.30 hod. v kostele Nejsvětější Trojice, ale **u sv. Jana Nep.**

Farní výprava autobusem

Farní výprava autobusem se uskuteční **na posvátná místa u Karlových Varů** – poutní místa – **Chlum – Andělská Hora – Loreta u Starého Hrozňatova v sobotu 26. května.** Sraz účastníků bude u kostela sv. Jana Nep. v 8.00 hod. Předběžná cena jízdného je 300,- Kč. za dospělé, děti do 15 let zdarma. **Mše sv. bude slavena během výpravy.** Proto nebude večer u sv. Jana Nep.

Apoštolát modlitby Celosvětová síť modlitby s papežem

Úmysly na květen

Papežův úmysl k současné konkrétní situaci:

Bude oznámen sv. Otcem první květnovou nedělí.

Evangelizační úmysl

Za poslání laiků

Aby **laici mohli své jedinečné poslání naplňovat** skrze tvořivou odpověď vůči výzvam, kterým svět dnes čelí.

Národní úmysl

za **milost zakusit láskyplný pohled**, kterým nás Bůh trvale provází a proměňuje (srv. Ž/ 139/138/).

Svatý Řehoř VII., papež – památka 25. května

Abychom mohli ocenit tohoto svatého papeže, je třeba se podívat na dějiny Církve v 11. století. V té době obsazovali církevní místa panovníci a šlechtici. Ti samozřejmě hledali jen své zájmy a zájmy církve byly pro ně vedlejší. Předchozí 10. století dostalo proto název „saeculum obscurum“ – temné století.

Obrat k lepšímu, i když nepřímo, přinesla obnova mnišského života, která vycházela z francouzského kláštera v Cluny. V duchu této reformy skoncoval císař Jindřich III. s intrikami římské šlechty a jeho příbuzný se stal roku 1049 papežem jménem Lev IX. Ten povolal do Říma několik vynikajících mnichů, mezi nimi i Hildebranda, který se později stal papežem Řehořem VII.

O původu a mládí Hildebranda víme málo. Narodil se v rozmezí let 1020 až 1025 pravděpodobně v Saoně v italském Toskánsku. Základní vzdělání dostal v Římě v kláštře na Aventinu a v Lateránu. Po synodě v Sutri (r. 1046) provázel sesazeného papeže Řehoře VI. do exilu v Kolíně nad Rýnem jako jeho kaplan. Po jeho smrti odešel do kláštera v Cluny a zažil tam dva vynikající opaty Odila a Huga. Tam se také stal benediktinem. (Není vyloučeno, že do řádu vstoupil už v Římě.)

Socha v chrámu sv. Pavla před
hradbami

Po povolání do Říma jmenoval papež Hildebranda svým osobním poradcem. V dalších 24 letech zastával Hildebrand četné vysoké úřady a získával stále větší vliv na rozhodování papežské stolice za Lva IX., pak i za jeho nástupců. Pěti papežům sloužil mnich z Toskánska jako poradce.

Když byl 22. dubna 1073 pochován papež Alexandr II., žádal lid: „Ať je papežem Hildebrand!“ Po formální volbě – kardinálové potvrdili lidové „jmenování“ – přijal Hildebrand jméno Řehoř VII. Od počátku svého pontifikátu se Řehoř VII. snažil o vnitřní reformu církve. Neústupně, až tvrdě šel za svými cíli. Dokument, „Dictatus papae“, který měl 27 bodů, upravoval odlohu církve od světského poručíkování a očistu církve od všech zlořádů. Řehoř potíral kněžský sňatek, simonii (kupování duchovních úřadů) a byl neoblomný v názoru na spor o investituru: žádný laik, ani císař, nesmí obsazovat církevní úřad. Tomuto úsilí papeže Řehoře se říká *gregoriánská reforma*.

Známý je boj o investituru (ovlivňování obsazování církevních funkcí – zejména biskupských – světskou autoritou) mezi papežem Řehořem a císařem Jindřichem IV. Papež prohlásil císaře za exkomunikovaného, a říšská šlechta dala císaři ultimátum, že si musí do roka vyprosít zproštění exkomunikace. Tak došlo v zimě 1076/77 k známé scéně u severoitalského hradu Canossy, kam císař přišel jako kající. Tři dny čekal před hradbami a pak dostal od papeže rozhršení s tím, že se podrobí papežovu rozhodčímu výroku.

O tři roky později došlo k novému sporu. Řehoř VII. sesadil Jindřicha. Jindřich zase dal na rychle svolaném synodu v Brixenu zvolit arcibiskupa z Ravenny za vzdoropapeže Klementa III. Řehoře prohlásili za sesazeného, a táhl se silným vojskem na Řím. Na jaře 1081 začal s obléháním Říma. Řehoř se obrátil o pomoc na vůdce Normanů Roberta Guiscarda. (Normané z Normandie na severu Francie skutečně obsadili počátkem 11. století jižní Itálii, která byla v moci Byzantinců). Mezitím dobýval Jindřich stále větší římské území, r. 1083 zaútočil na chrám sv. Petra, v březnu 1084 mu byl Řím vydán. Papež Řehoř se uchýlil do opevněného Andělského hradu. O velikonocích se dal Jindřich IV. v Lateránu, za přítomnosti všech římských kardinálů, „svým papežem“ Klementem III. korunovat na císaře.

Zároveň se však rychle blížilo normanské vojsko. Situace císaře byla svízelná, a musel utéci co nejrychleji z Říma a s ním také Klement III. Normané Řehoře VII osvobodili, ale zároveň město vyplenili. Polovina Říma lehla popelem, zemřely tisíce lidí. Římané obrátili svůj hněv i proti papeži Řehořovi, a ten se zachránil v exilu v jihoitalském městě Salerno (jižně od Neapole). Tam také 25. května 1085 zemřel. Před smrtí vyjádřil své zklamání slovy: „Miloval jsem spravedlnost, nesnášel jsem bezpráví, a proto umírám v exilu.“ Tato slova jsou však až příliš černá. Řehoř neprohrál, vybojoval nejtěžší etapu zápasu o svobodu Církve. Pokračovali v něm jeho další čtyři nástupci (všichni benediktini). V roce 1122 došlo k dohodě s císařem Jindřichem V. Ale to už se dostáváme příliš daleko.

Za blahoslaveného byl Řehoř VII. prohlášen Řehořem XIII. r. 1584 a papež Pavel V. svatořečil svého velkého předchůdce r. 1606. Benedikt XIII. rozšířil r. 1728 jeho úctu na celou církev.

Když se při mši sv. modlíme za Církev a za papeže, buďme si vědomi toho, že našich modliteb je zapotřebí.

Podle R. Ondruše: Blízki Bohu i ľudom, A. Franzena: Církevní dějiny a pramenů z Internetu (stránka minoritů Brno, Santiebeati, Heiligenlexikon)

MP

Zápis z jednání farní rady 13.4.2018

Přítomní: S. Hojek, V. Bobysud, P. Lohelius

Hosté: Ing. Fráňa a Ing. Beneš

1) Program farní výpravy – návrh:

pozvat hosty ze smíchovské a stodůlecké farnosti pro zajištění dostatečné účasti určit předběžnou cenu jízdného.

V. Bobysud navštíví cílová místa předem

P. Lohelius domluví mši sv. s místním knězem.

2) Rezignace pana varhaníka J. Plíška k 22. 5. 2018

3) Rezignace paní kostelnice A. Křížovské k 3.6.2018.

4) Informace Ing. Fráni o revizi plynu v objektech košířských kostelů

5) Ing. Fráňa předložil finanční rozpočet na alarm u sv. Jana Nep. cca 110 tis. korun. Bude vyhlášena mimořádná sbírka. Farnost si také výžádá příslušnou dotaci na tento účel.

6) Stavební technik Ing. Beneš z AP vyslechl názory P. Lohelia a V. Bobysuda na další stavební aktivity ve farnosti.

Farní rada informovala Ing. Beneše o problémech s opravami košířských kostelů.

Zapsal : P.Lohelius

ZPRÁVY Z FARNOSTI

Zpráva o narození.

Manželé *Renata a Peter Zafkovi* oznamují, že 24.3.2018 o půl páté ráno se jim narodila v porodnici U Apolináře **dceruška Maruška**. Se dvěma sestřičkami, Josefínou a Annou, tvoří tak sesterské trio, které má předpoklady po obou rodičích výborně zpívat - ve sboru i sólově! Věříme, že se s nimi brzy budeme setkávat v obou našich kostelích!

Rodičům blahopřejeme, novorozenou Marušku vítáme a přejeme jí hojnost Božího požehnání a ochranu její nebeské patronky. Kéž ji Panna Maria provází a vede celým životem společně s jejími staršími sestřičkami! Ať je celá rodina Zafkova příkladem v přijímání dětí a jejich výchově pro ostatní mladé rodiny v naší farnosti!

Maruška 24.3. 2018 - 47 cm, 3 040 g

NAROZENINY A JMENINY

**V květnu, v den svátku sv. Jana Nepomuckého, oslaví své jmeniny zároveň s 80. narozeninami náš dlouholetý varhaník,
pan**

Jan Plíšek

Děkujeme mu za vše, co pro naši farnost dělá a dělal v uplynulých 35 (!) létech. Nejen že hrou na varhany doprovázel slavení liturgie, ale také svým zvučným hlasem zpíval žalmy i mešní písně společně s věřícím lidem. A musíme připomenout to, že nás hudbou doprovázel i na našich výpravách na různých varhanách a to jistě vyžadovalo velké schopnosti a zkušenosti.

A navíc spolu se svou manželkou pečoval o čistotu kostela sv. Jana Nepomuckého! Při žádné farní společenské události a slavnosti nechyběl jeho mohutný hlas při zpěvu Živio a tak i my mu chceme ze srdce tuto zdravici zazpívat a popřát mu „Mnoga ljeta“ pod ochranou Boží, Panny Marie a jeho křestního patrona sv. Jana Nepomuckého!

Vděční Košířští farníci

PS.

S velkou lítostí oznamujeme, že náš oslavenec, varhaník p. Jan Plíšek, končí k 22. 5. 2018 svou varhanickou činnost v Košířské farnosti a odchází na zasloužený odpočinek. Nezbyvá než přát mu k tomu s velkým poděkováním hodně klidu, zdraví a Božího požehnání!

Za celou naši farnost to vyjádřil Otec Lohelius:

Vše do času, Pán Bůh navěky. Nápís na věži v Berouně promlouvá do každé doby i do našich životů. Náš život na zemi má svůj limit a totéž se týká našich činností v tomto životě. Je dobré zastávat tento realismus.

Chápe ho i náš pan varhaník Jan. Zdůrazňuji „náš“, protože zůstane náš, i když už nebude hrát. Nesmazatelně se zapsal mezi košířské varhaníky a zanechal dlouhou časovou stopu ve hře na tento královský nástroj. S hlubokým citem vnikal do ducha lidového liturgického zpěvu, jeho hra měla patřičný tah pro zpěv přítomných věřících, takže se mohli aktivně zapojit do zpěvu známých kostelních písní.

Během doby projevil ochotu naučit se nové věci, což nebývá u starších hudebníků samozřejmé, rádi si vystačí s tím, co už znají. Svým silným hlasem dokázal také podpořit zpěv lidu. Kromě těchto dovedností projevil zdatnost v interpretaci některých klasických děl duchovní hudby včetně zpěvu, např. přednes Dvořákových Biblických písní. Vždy ochotně zastával službu na křtech, svatbách nebo pohřbech. S pokornou sebekritikou doznal, že se slábnoucími silami a nejistotou je moudré přestat v dalším hrani. Přejeme jemu i celé košířské farnosti dobré nástupce v této bohumilé službě.

Velké Pán Bůh zaplať, bratře varhaníku Jane a přání Božího požehnání do dalšího života.

P. Lohelius

PANNA MARIA MATKA CÍRKVE

Vatikán zveřejnil dekret Kongregace pro bohoslužbu a svátosti, že první pondělí po Seslání Ducha sv. bude v celé církvi slavena památka Nejsvětější Panny Marie, Matky Církve.

Výše uvedená památka připadá na den 21. května. Co pro nás znamená?

Pojďme se podívat blíže na historii zrození titulu Matky Církve a na dopady pro naši zbožnost i cestu ke spáse. Evangelia a Skutky apoštolů hovoří přímo o Marii a její účasti na vykupitelském díle Ježíše Krista. Od momentu Zvěstování Páně až po poslední zmínky Písma o Marii se dá vnímat tak, že Panna Maria, Rodička Boží, vírou a poslušností svobodně spolupracovala na lidské spáse. Mariiny bolesti a mateřská spoluúčast na utrpení Jejího Syna u paty kříže rovněž hovoří o jejím podílu na rodící se Církvi a zvláště v momentu, kdy na přání umírajícího Krista přijala jeho učedníky za své děti. Viz: „Ženo hle, tvůj syn“- J 19, 26. Po Ježíšově zmrtvýchvstání a nanebevstoupení se Maria drží první komunity apoštolů a ostatních učedníků, vyprošuje dar Ducha sv. na tuto komunitu a svůj život celý odevzdává Bohu, který ji s tělem i duší oslavil, když ji vzal do nebe a ustanovil Královnou nebe i země. Maria však i po odchodu z tohoto světa nepřestává plnit své poslání Matky. Provází putující Církev a provází každého putujícího člena Kristovy církve. Ona se podílí na zrození Božího života v lidských srdcích, který se pak udržuje, posiluje a rozmnožuje se ve společenství Církve. Matka Boží za nás neustále prosí, oroduje a vyprošuje milosti pro Církev a celý svět. Vede nás k svému Synu skrze Církev a její svátosti a zároveň doporučuje i nám to, co doporučovala obsluze na svatbě v Káně galilejské: „Učiňte vše, co vám nařídí“.

Maria vyzývá každého z nás, abychom se podobným způsobem zapojili do života Církve a věrnosti Boží vůli, Božích a církevních přikázání, přispívali k její jednotě a rozvoji. Zaposloucháním se do Mariiných slov a pohledem na její příkladný život podle Boží vůle probudíme v sobě ochotu a následujeme její ctnosti - nasloucháním Božímu slovu jako Maria při Zvěstování, budme k dispozici svým bližním podobně jako když putovala k sv. Alžbětě, budme pozorní k potřebám bližních podobně jako Maria na svatbě v Káně galilejské, budme nablízku našim bližním jde-li o jejich duchovní dobro, podobně jako Maria ve večeradle v čas Letnic.

Děkujeme Ti Panno Maria, jsi se pro nás stala něžnou i silnou kmotrou, která nás držela ve večeradle při křtu Duchem sv. Děkujeme, že jsi nám nablízku. Amen

M. Val.

PANNA MARIA POMOCNICE KŘESŤANŮ

Na den 24.května připadá svátek Panny Marie Pomocnice křesťanů. Pojdme se podívat na jeho význam i zajímavou a pohnutou historii. Nejdříve virtuálně navštívíme místo jménem Savona, kde byl v domácím vězení držen papež Pius VII. císařem Napoleonem Bonapartem. Uctíval tam a vzýval Pannu Marii, které byl zasvěcen místní chrám. A stalo se, že Matka Boží zasáhla. Ve světě v krátké době pohasla Napoleonova hvězda, jeho oddíly, dosud neporazitelné, utrpěly vojenské porážky. 24. května se papež vrátil triumfálně do Říma, nadšeně vítán lidem. 10.5.1815 se vrátil do Savony a v přítomnosti Karla Emanuela I., mnoha biskupů a četných věřících korunoval slavnostně sochu Matky Boží a rozhodl se ustanovit svátek ke cti PANNY MARIE POMOCNICE KŘESŤANŮ, určený na den 24. května, na den, kdy se vrátil do Říma po dlouhém věznění.

Tento titul Matky Boží je spjat i s dalším velkým mužem - Donem Bosco, zakladatelem kongregace salesiánů a oratoře s dílnami a hřišti pro osiřelé a zanedbané děti a mládež v Turíně. Duchovním centrem této salesiánské rodiny se stal kostel zasvěcený Panně Marii Pomocnici křesťanů, postavený za nemalých obtíží a obětí z popudu samotného Dona Bosca. Mezi bočními sloupy fasády jsou velké reliéfy a ten na pravé straně představuje Pia VII. při korunovaci Panny Marie v Savoně.

11. 11. r. 1875 se konalo v tomto kostele rozloučení s prvními salesiánskými misionáři, kteří odcházeli do Jižní Ameriky. Od té doby se každý rok ve svatyni Pomocnice křesťanů opakovala slavnost vyslání nových misionářů do světa. Dnes vedle jezuitů a františkánů patří salesiáni ke třem největším mužským řeholím římskokatolické církve a působí po celém světě.

M.Val.

Bohoslužby v košířské farnosti:

Slavení eucharistie

neděle	9.00 sv. Jan Nepomucký 11.00 Nejsvětější Trojice
pondělí	7.30 Nanebevzetí Panny Marie Na Klamovce
středa	17.30 Nejsvětější Trojice (s modlitbou večerních chval)
čtvrtek	17.30 sv. Jan Nepomucký (s modlitbou večerních chval a následnou adorací Nejsv. Svátostí Oltářní)
pátek	17.30 Nejsvětější Trojice (s následnou adorací Nejsv.Svátosti Oltářní)
sobota	17.30 sv. Jan Nepomucký

Příležitost ke svátosti smíření je vždy 15 minut přede mší sv. nebo podle dohody

Spojení na kněze: P. Lohelius Klindera, ThD.,O.Praem. - mobil 602 390 845

Vydává:	Římskokatolická košířská farnost v Praze 5
Redakční rada:	P. Lohelius Klindera, Th.D., M. Brůčková, M. Práger
Uzávěrka:	15. každého měsíce
Náklad:	150 výtisků
Internet:	http://kosirska.farnost.cz
	Grafická úprava: V. Dráb
	Č.ú.: 125708379/0800
	Neprodejné